

Συνοδική Ἐνημέρωσις

περὶ ἐνὸς «Ἐνημερωτικοῦ Δελτίου»
τῆς νεοημερολογιτικῆς μητροπόλεως
Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως

α. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἔχει ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισήμως διακηρύξει, ὅτι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο ἔχουν ἀποτείχισθῃ νομίμως καὶ κανονικῶς ἐκ τῶν Νεοημερολογιτῶν Οἰκουμενιστῶν, διότι αὐτοὶ διέερρηξαν τὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων κατὰ τὸ ἔτος 1924, μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὅπως ἀκριβῶς προέβλεπε ἡ κατὰ κριτος Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἔτους 1920, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν καὶ τὸ θεμέλιον τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

β. Ἐπομένως, κάθε Ἱερός Ναός, ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖ εὐσεβεῖς τοῦ λεγομένου Παλαιοῦ Ἡμερολογίου καὶ «δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἐπίσημην Ἐκκλησίαν» τῶν Νεοημερολογιτῶν δὲν εἶναι «σχισματικὸς» καὶ δὲν εἶναι «ἀκυρα τὰ ὅσα τελοῦνται» εἰς αὐτόν, ὅπως λανθασμένα ὑποστηρίζει τὸ «Ἐνημερωτικὸν Δελτίον» τῆς νεοημερολογιτικῆς μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως (23.12.2010).

γ. Ἡ Παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας δὲν ταυτίζει τὸ *Σχίσμα* μὲ τὴν *Ἀποτείχισιν*, διότι τὸ μὲν *Σχίσμα* εἶναι θεομίσητο, ἐφ' ὅσον χωρὶς σοβαρὸν λόγο διασπᾷ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας· ἡ δὲ *Ἀποτείχισις* εἶναι θεάρεστος, ἐφ' ὅσον διασώζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Καινοτομία (Νέον Ἡμερολόγιο) καὶ τὴν Αἵρεσιν (κακοδοξία Οἰκουμενισμοῦ).

δ. Οἱ Καινοτόμοι καὶ Νεωτερισταὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, προκειμένου νὰ προσελκύσουν τοὺς εὐσεβεῖς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐπενόησαν τὴν λεγομένην *Παλαιοημερολογικὴν Οὐνίαν* καὶ προτείνουν στοὺς Ἀκαινοτομήτους Ἀντι-οικουμενιστὰς νὰ κρατήσουν μὲν τὴν Πατροπαράδοτὴν Ἡμερολογιακὴν Τάξιν, ἀλλὰ νὰ ὑπαχθῶν ἐκκλησιαστικῶς στοὺς νεοημερολογίτες ἐπισκόπους καὶ νὰ μνημονεύουν αὐτούς, «ἀνεξαρτήτως ἡμερολογιακῶν διαφορῶν», ὅπως ἀναφέρεται στὸ «Ἐνημερωτικὸν Δελτίον».

ε. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ ἀπορρίπτουν κατηγορηματικῶς τὴν λύσιν τῆς *Παλαιοημερολογικῆς Οὐνίας*, διότι ἡ ἐμμονή τους στὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιο εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τὴν ὁποία ἐνστερνίζονται οἱ Νεοημερολογίται.

στ. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἡ Ἀποτείχισις μας ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὰς ὀφείλεται κυρίως στὶς δογματικὰς ἐκτροπὰς τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ

-ἐφ' ὅσον αὐτὲς συνεχίζονται- θὰ ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς ὄντως παροϊμιώδη τυπολατρία, ἀφ' ἑνὸς ἢ παράβλεψις ἐκ μέρους των τῆς δογματικῆς ἀκριβείας καὶ ἡ προσέλευσις/ὑπαγωγή στοὺς Καινοτόμους Νεοημερολογίτας, ἀφ' ἑτέρου ἢ προσκόλλησις στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο γιὰ λόγους κυρίως συναισθηματικούς ἢ συνθηθείας.

ζ. Ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπέρρευσε ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀσήμαντο πρᾶγμα καὶ «ζήτημα ἰαοισμο», ἐφ' ὅσον πολὺ ἔγκυρα ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς «κάτι πολὺ χειρότερον τῆς παναιρέσεως» καὶ ὡς «νόσος πρὸς θάνατον», ἐπίσης δὲ ὡς «ὁ πλέον ἀπαίσιος συγκρητισμὸς» καὶ «χειρῶν πάσης αἰρέσεως» καὶ ὡς «ἀνήκουστος προδοσία».

η. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐπισημαίνουν φιλαδέλφως στοὺς εὐσεβεῖς, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ὑπάγεται στοὺς Οἰκουμενιστὰς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ λειτουργεῖται στοὺς Ναοὺς των, «ἀνεξαρτήτως ἡμερολογιακῶν διαφορῶν»,

- υἱοθετεῖ τὴν ἀντιεκκλησιαστικὴν *Παλαιοημερολογικὴν Οὐνίαν*·
- εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὅσα οἱ Οἰκουμενισταὶ φρονοῦν, πράττουν καὶ ἀκολουθοῦν, δηλαδὴ ἐνδεικτικῶς τὰ ἑξῆς:
 - νὰ συμμετέχῃ στὴν παναιρετικὴ Οἰκουμενικὴ Κίνησι·
 - νὰ ἀνήκῃ στὸ λεγόμενον *Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν*·
 - νὰ συμπροσεύχεται μὲ αἰρετικούς καὶ ἄλλοθρήσκους·
 - νὰ θεωρῆ τις αἰρετικὲς Κοινότητες ὡς *Ἀδελφές Ἐκκλησίαις*·
 - νὰ ἀποδέχεται τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν·
 - νὰ πιστεῦῃ ὅτι ἡ Μία Ἐκκλησία περιλαμβάνει καὶ αἰρετικούς·
 - νὰ φρονῆ ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἐπιβάλλεται νὰ διακονῆ τὸν κόσμον ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ ἄλλοθρήσκους καὶ ἄλλα σχετικά.

θ. Εὐχόμεθα ἐκ βαθέων νὰ κατανοήσουν ἐπὶ τέλους οἱ καλοπροαίρετοι ἐκ τῶν Καινοτόμων τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὅτι αὐτοὶ καὶ μόνο εὐρίσκονται στὴν περιοχὴ τοῦ ὀλεθρίου *Σχίσματος*· ἐνῶ οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εὐρίσκονται στὴν περιοχὴ τῆς θεαρέστου *Ἀποτειχίσεως*, ἡ ὁποία εἶναι σωτήριος καὶ ἀξία «τῆς προεπούσης τιμῆς» (ΙΕ' Ἱερὸς Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Ἀγίας Συνόδου).

ι. Γιὰ περισσότερες πληροφορίες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ γιὰ τὴν τεκμηρίωσι τῶν θέσεων αὐτῶν, βλέπε τὰ ἑξῆς τευχίδια τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων:

1. «Σχίσμα» ἢ «Ἀποτειχίσις»; - Τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1998).

2. Ἀντι-οικουμενισμός: Ἡ Μεγάλη Πρόκλησις τῶν Ὁρθοδόξων (2001).
3. Ἀναίρεσις συκοφαντιῶν (1995).

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 2011 ἐκ.ήμ.
† Ἁγίου Ταρασίου Κων/πόλεως
Ἑβδομάς Α΄ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης